

ב"ה

פרשת וישלח

וישלח יעקב מלאכים

וישלח ל"ב ד.

גם לעשיו צריך לשלוח שלוחים

הפירוש הפשוט ד"וישלח" הוא - לשלוח שלוחים, כפשטות הכתוב: "וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום", דקאי על המלאכים ששלח יעקב לעשו אחיו, כפשוטם של דברים.

ובהתאם לכך, יש ללמוד הוראה מהנהגתו של יעקב ששלח שלוחים ("מלאכים") אל עשו אחיו - שכן, יעקב הוא אחד משלשת האבות, וביניהם גופא "בחיר שבאבות"¹, אשר, כל עניניהם נמשכים לבניהם אחריהם, ובלשון המשנה²: "האב זוכה לבן כו" - חמשה ענינים עיקריים הכוללים את כל שאר הענינים, ומזה מובן, שהנהגתו של יעקב³ מהווה לימוד והוראה בעבודתו של כל אחד ואחת מישראל⁴.

ולא עוד, אלא שבין כל עניני הנהגותיו של יעקב, מספרת לנו התורה אודות הנהגה זו:

במשך שנות חייו של יעקב אבינו - מאה ארבעים ושבע שנה - היו בודאי מעשים טובים והנהגות טובות בריבוי מופלג, ובמכל שכן וקל וחומר: כל אדם כשר מסוגל לפעול במשך מאה ארבעים ושבע שנה ריבוי מופלג של מעשים טובים, ועל אחת כמה וכמה כאשר מדובר בנוגע ל"אבות", ובפרט "בחיר שבאבות", שאצלם היה הענין ד"בא בימים"⁵, ימים שלמים⁶, היינו, שגם כל יום ויום בפני עצמו היה מלא בעניני קדושה, תורה ומצוותיה.

¹ שער הפסוקים תולדות כז, כה. וראה ב"ר פע"ו, א. זח"א קיט, ב. קמז, ב.

² עדיות פ"ב מ"ט.

³ ראה גם לקו"ש ח"ג ע' 788.

⁴ ראה תו"א ר"פ וארא.

⁵ חיי שרה כד. א.

⁶ ראה רד"ה ואברהם זקן תשל"ח (לקו"ש ח"כ ע' 315). ד"ה ואברהם זקן תשמ"ו. וש"נ.

ובכן, כאשר נצרף את כל פרטי המאורעות שמספרת לנו התורה אודות שנות חייו של יעקב אבינו, הן בתורה שבכתב, והן בתורה שבעל פה, במדרשי חכמינו ז"ל כו' - לא נמצא כי אם מעט מזעיר ממה שמסוגל אדם כשר (ועל אחת כמה וכמה יעקב אבינו) לפעול במשך מאה ארבעים ושבע שנה!

וטעם הדבר - מכיון שהתורה מספרת לנו רק את הענינים הנוגעים ללימוד והוראה לכל בני ישראל.

ובנדון דידן: מכיון שהנהגתו של יעקב ששלח שלוחים לעשו אחיו הוא ענין שנתפרש בתורה, מובן, שזהו ענין עיקרי שנוגע להנהגתו של כל אחד ואחת מישראל.

...ובכן, בענין זה ישנה הוראה נפלאה בנוגע לאהבת ישראל:

גם כאשר מדובר אודות יהודי שנמצא במעמד ומצב נמוך ביותר, עד כדי כך, שבגלוי ובחיצוניות נראה שהוא כמו "עשו", תכלית הירידה [שנקרא "אדום" ("עשו הוא אדום"⁷)], על שם שהיה "אדמוני"⁸, "סימן הוא שיהא שופך דמים"⁹, וכן על שם שאמר "הלעיטני נא מן האדום האדום הזה"¹⁰, ענין הקשור עם ביזוי הבכורה ("ויבז עשו את הבכורה"¹¹), וכיוצא בזה] - הרי מכיון שהוא "אחיד", ובלשון אדמו"ר הזקן בתניא פרק לב: "אב אחד לכולנה", יש להתייחס אליו (לא מתוך רוגז וכעס כו', כי אם) בדרכי נועם ודרכי שלום, מתוך אהבה וחיבה, "למשכו בחבלי עבותות אהבה", על ידי זה ששולח אליו שלוחים ("מלאכים") להודיע שהוא שלם עמו ומבקש אהבתו¹², ורוצה ללכת יחד עמו לקראת הגאולה האמיתית והשלימה!

וכאמור, ענין זה מהוה הוראה כללית הנוגעת לכל התורה כולה - שכן, הציווי "ואהבת לרעך כמוך"¹³, "זו היא כל התורה כולה", ולא עוד, אלא ש"ואידך פירושא הוא"¹⁴, היינו, שכל שאר עניני התורה אינם אלא פירוש וביאור הענין דאהבת ישראל!

ומזה מובן גודל הנחיצות וההכרח דאהבת ישראל - מפני שזהו דבר הנוגע לכל עבודתו בעניני התורה ומצוותיה, שכן, כאשר רוצה ללמוד ולדעת איזה ענין בתורה, אומרים לו, דע לך שענין זה (שרצונך ללמוד ולדעת) היא הפירוש ד"ואהבת לרעך כמוך", ובמילא, לכל לראש עליך לקיים את הציווי "ואהבת לרעך כמוך", ואז תוכל לגשת לפירוש הדבר - כל שאר עניני התורה!

⁷ פרשתנו לו, א.

⁸ תולדות כה, כה.

⁹ פרש"י עה"פ.

¹⁰ שם, ל.

¹¹ שם, לד.

¹² פרש"י פרשתנו לב, ו.

¹³ קדושים יט, יח.

¹⁴ שבת לא, א.

קטע משיחת ש"פ וישלח, י"ז כסלו, רשימת השומעים בלתי מוגה.

תו"מ ה'תשמ"ו ח"א ע' 690.

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולע"נ הרב גבריאל נח זוגתו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי , אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמ"ה , צביה זלאטע רייזל , שמואל , מנחם מענדל , ישראל אריה לייב , יוסף יצחק ,
שניאור זלמן , חיה מושקא , אברהם דוד , אהרן , חנה